A saber o que vén!

Capo 4 · Soa en Mi bemol menor
Estrofas **Bm – G – D – A**
Retrouso **Bm – G – D – A**

Estrofa 1
Bm – G – D – A
Era unha folla en branco,
diante dos teus ollos aberta,
sen saber o que che agarda,
nin onde a vida te leva.
Aprendemos, pouco a pouco,
sen saber nin a lección,
pois dos erros ben se aprende,
non tes mellor ocasión!
Fabricamos as nosas vidas,
con detalle e antelación,
mais quen sabe onde se agocha,
a resposta e a solución?

Retrouso
Bm – G – D – A
Fixa os teus ollos
nese horizonte,
fixa os teus soños
nos resplandores.
Ficar esperto,
ficar contento,
fica a esperanza
no último alento!

Estrofa 2
Bm – G – D – A
Hai renglóns que quedan tortos,
manchas que non has de borrar,
verbas que escribiu o tempo
que non podes pronunciar!
E se a vida muda o rumbo,
non teñas medo de andar,
pois tamén nas ramas rotas
hai historias que contar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Estrofa 3
Bm – G – D – A
E mañá será outro soño,
outra historia pra cantar,
quizais veña cos acordes,
quizais toque improvisar!
Pois sempre cantando a vida,
contigo da miña man,
agarda a seguinte folla,
folla en branco, por chegar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Continuación
Bm – G – D – A
Non sabemos onde imos,
nin sabemos que virá,
mais temos todo o tempo
que nos queda por gastar.
E mentres quede vida,
mentres quede un soño máis,
sempre haberá unha folla
que nos queda por encher.